

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ.

Αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 1

Κλίμακα φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών
Μειώσεις φόρου

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το εισόδημα, που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών από το συνολικό εισόδημα του φορολογούμενου, υποβάλλεται σε φόρο με βάση την ακόλουθη κλίμακα:

Κλίμακιο Εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός Ευντελεστής %	Φόρος Κλίμακίου (ευρώ)	Σύνολο Εισοδήματος (ευρώ)	Σύνολο Φόρου (ευρώ)
12.000	0	0	12.000	0
4.000	18	720	16.000	720
8.000	24	1.440	22.000	2.160
4.000	26	1.040	26.000	3.200
6.000	32	1.920	32.000	5.120
8.000	36	2.880	40.000	8.000
20.000	38	7.600	60.000	15.600
40.000	40	16.000	100.000	31.600
Υπερβάλλον	45			

Το αφορολόγητο ποσό των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ ισχύει, εφόσον ο φορολογούμενος προσκομίσει α-

ποδείξεις που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων για δαπάνες αγοράς αγαθών και λήψης υπηρεσιών, τις οποίες πραγματοποιεί ο ίδιος, η σύζυγός του και τα τέκνα που τους βαρύνουν. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή και τα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 του Κ.Φ.Ε., όσοι διαμένουν σε οίκο ευγερίας, οι φυλακισμένοι και οι κάτοικοι κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποκτούν εισόδημα στην Ελλάδα πλέον του ενενήντα τοις εκατό (90%) του συνολικού εισοδήματός τους, δικαιούνται το αφορολόγητο ποσό της κλίμακας χωρίς την προσκόμιση αποδείξεων. Στις πιο πάνω δαπάνες δεν περιλαμβάνονται αυτές που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 8 και 9, οι δαπάνες για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 17, οι δαπάνες που προβλέπονται στο άρθρο 23, οι δαπάνες ύδρευσης, αποχέτευσης, ηλεκτρισμού και τηλεπικοινωνιών γενικά, καθώς και οι δαπάνες εισιτηρίων κάθε είδους μεταφορικών μέσων.

Το ελάχιστο ποσό των αποδείξεων δαπανών, που απαιτείται να προσκομισθούν, ορίζεται, με βάση το δηλούμενο και φορολογούμενο σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις ατομικό εισόδημα του φορολογούμενου, ανά κλίμακα, ως εξής: α) για ατομικό εισόδημα μέχρι δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) αυτού και β) για ατομικό εισόδημα πάνω από δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, για το τμήμα αυτού μέχρι δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) και για το τμήμα αυτού πάνω από τα δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ σε ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) αυτού. Όταν το ατομικό εισόδημα είναι μέχρι έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ δεν απαιτούνται αποδείξεις δαπανών.

λής που επιβαρύνουν το ποσό όλων των δόσεων της διευκόλυνσης από την ημέρα χορήγησης αυτής και μετά. Εφόσον, στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για την πρώτη διευκόλυνση εφαρμόζονται ταυτόχρονα και οι διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

4. Σε περίπτωση αιτήματος εφάπαξ εξόφλησης του συνόλου των ληξιπρόθεσμων οφειλών, όπως αυτό έχει διαμορφωθεί την ημέρα υποβολής της αίτησης και πληρωμής αυτών, εκπίπτει ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, που αναλογούν στο ποσό αυτό. Στην εφάπαξ εξόφληση, ως ανωτέρω, περιλαμβάνονται υποχρεωτικά και οι οφειλές που έχουν υπαχθεί σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής, για τις υπόλοιπες οφειλόμενες δόσεις αυτής.

Οι διατάξεις των ανωτέρω εδαφίων ισχύουν και στην περίπτωση απευθείας εξόφλησης της οφειλής, μέσω δανείου από αναγνωρισμένο στην Ελλάδα πιστωτικό ίδρυμα, το προϊόν του οποίου μεταφέρεται στην αρμόδια υπηρεσία, με τραπεζική επιταγή που εκδίδεται σε διαταγή της.

Από τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου εξαιρούνται οφειλές υπέρ ξένων κρατών, καθώς και οφειλές που από ειδικές διατάξεις δεν επιτρέπεται απαλλαγή από προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.»

5. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει ένα (1) μήνα μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 66

Μεταβατική διάταξη καταβολής εφάπαξ ληξιπρόθεσμων οφειλών

1. Οφειλές προς το Δημόσιο, βεβαιωμένες στις Δημοσίες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ) και τα Τελωνεία, καθώς και οφειλές υπέρ τρίτων που εισπραττονται μέσω των Δ.Ο.Υ, οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') (Κ.Ε.Δ.Ε.), μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2009, εφόσον εξοφληθούν στο σύνολό τους εφάπαξ μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, απαλλάσσονται κατά ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που τις επιβαρύνουν.

2. Ο οφειλέτης δύναται να εξοφλήσει εφάπαξ, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, το σύνολο εγγραφής ή εγγραφών οφειλών του, με απαλλαγή ποσοστού εξήντα τοις εκατό (60%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που τις επιβαρύνουν με την προϋπόθεση, ότι το ύψος της υπό εξόφλησης βεβαιωμένης και ληξιπρόθεσμης βασικής οφειλής θα είναι τουλάχιστον ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) της συνολικής ληξιπρόθεσμης βασικής οφειλής του.

3. Στις ανωτέρω διατάξεις και με τις ίδιες προϋποθέσεις υπάγονται, μόνο εάν ζητηθεί από τον οφειλέτη:

- α) οι οφειλές που τελούν σε αναστολή είσπραξης,
- β) οι οφειλές που έχουν υπαχθεί σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής κατά τις διατάξεις των άρθρων 13-21 του ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238 Α'), όπως ισχύουν, καθώς και οι οφειλές που έχουν υπαχθεί σε οποιαδήποτε ρύθμιση, που τηρείται κατά την υποβολή του αιτήματος.

4. Δεν υπάγονται στη ρύθμιση του παρόντος άρθρου, ακόμη και αν ζητηθεί από τον οφειλέτη, οφειλές υπέρ

ξένων κρατών, καθώς και οφειλές που από ειδικές διατάξεις δεν επιτρέπεται απαλλαγή από προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

Άρθρο 67

Αναγκαστική είσπραξη οφειλών

1. Το άρθρο 33 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α')) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 33

Συνέπειες μη υποβολής δήλωσης

Εάν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που προβλέπεται από το άρθρο 32 του παρόντος, λογίζεται οφειλέτης του Δημοσίου για το σύνολο της απαίτησης, για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση, εκτός αν αυτός αποδείξει ότι δεν οφείλει στον καθ'ού ή ότι η οφειλή του είναι μικρότερη από την απαίτηση του Δημοσίου, οπότε απαλλάσσεται ή ευθύνεται μέχρι του ύψους της οφειλής του, κατά περίπτωση.»

2. Μετά το άρθρο 30 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974) προστίθεται νέο άρθρο με αριθμό 30Α που έχει ως ακολούθως:

«Άρθρο 30Α

Κατασχέσεις στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων

Ειδικά για κατασχέσεις απαιτήσεων στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων, το κατασχετήριο έγγραφο κοινοποιείται στο κεντρικό κατάστημα ή σε οποιοδήποτε υποκατάστημα αυτών και μπορεί να περιχει πολλούς οφειλέτες του Δημοσίου. Στο κατασχετήριο αυτό έγγραφο επισυνάπτεται για τον κάθε οφειλέτη πίνακας στον οποίο αναφέρεται το είδος και το ποσό κάθε οφειλής, ως και ο αριθμός και η χρονολογία βεβαίωσής της. Η δήλωση του πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32, γίνεται κοινή για όλους τους οφειλέτες του κατασχετηρίου εγγράφου και συνοδεύεται απαραίτητα από παραστατικό κίνησης του τραπεζικού λογαριασμού του κάθε οφειλέτη για διάστημα τουλάχιστον πέντε (5) ημερών πριν την ημερομηνία επίδοσης του κατασχετηρίου εγγράφου και μιας ημέρας μετά από αυτήν, άλλως θεωρείται ότι δεν υποβλήθηκε ποτέ δήλωση.

Η απόδοση των ποσών στην υπηρεσία που επέβαλε την κατάσχεση γίνεται υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή της δήλωσης του πιστωτικού ιδρύματος. Οι διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του ν.δ. 17.7/13.8.1923 (ΦΕΚ 224 Α') δεν εφαρμόζονται. Για την ανωτέρω διαδικασία δεν καταβάλλονται έξοδα.»

3. Στο άρθρο 39 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων προστίθεται νέα παράγραφος με αριθμό 6 ως ακολούθως:

«6. Για τα ακίνητα που βρίσκονται σε περιοχή, όπου ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων για τον υπολογισμό του φόρου μεταβίβασης, η τιμή πρώτης προσφοράς των παραγράφων 2 και 5 του παρόντος άρθρου, δεν μπορεί να υπολείπεται της αξίας αυτής, όπως ισχύει κατά το χρόνο επιβολής της κατάσχεσης ή κατά το χρόνο έκδοσης του προγράμματος πλειστηριασμού αντίστοιχα.»

Η ανωτέρω διάταξη εφαρμόζεται και για τα προγράμ-

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9.»

2. α. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 74 του Κ.Φ.Ε. αντί «δέκα τοις εκατό (10%)» τίθεται «είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)».

β. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 53 του ν. 2859/2000 αντί «δέκα τοις εκατό (10%)» τίθεται «είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)».

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καταρτίζονται κλαδικά εγχειρίδια ελέγχου, με τα οποία καθορίζονται οι ελεγκτικές διαδικασίες και επαληθεύσεις, καθώς και οι τεχνικές και μέθοδοι ελέγχου που πρέπει να διενεργούνται κατά τον έλεγχο των δηλώσεων των υποχρέων, αναλόγως του κλάδου ή τομέα της οικονομίας στον οποίο αυτοί δραστηριοποιούνται.

4. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αρχίζει από 1ης Ιουνίου 2010.

Άρθρο 82

Παράταση παραγραφής

Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 30.6.2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31.12.2010. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει για υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών, προικιών, κερδών από λαχεία, μεταβίβασης ακινήτων, φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας (Φ.Μ.Α.Π.) και ειδικού φόρου επί των ακινήτων (άρθρα 15 - 17 του ν. 3091/2002).

Άρθρο 83

Συγκρότηση περιουσιολογίου

Στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών συγκροτείται περιουσιολογίο όλων των φυσικών προσώπων κατόχων Α.Φ.Μ.. Στο περιουσιολογίο περιλαμβάνονται κυρίως ακίνητα, αυτοκίνητα, σκάφη, εναέρια μέσα μεταφοράς, κατοχή μετοχών, αμοιβαίων κεφαλαίων και εταιρικών μεριδίων. Δεν περιλαμβάνονται οι τραπεζικές καταθέσεις, τα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου και τα αμοιβαία κεφάλαια εσωτερικού. Οι υπηρεσίες, φορείς, νομικά και φυσικά πρόσωπα οφείλουν να αποστέλλουν ή να παραδίδουν στοιχεία για περιουσιακά δεδομένα, κινητή περιουσία, τόκους εισοδημάτων σύμφωνα με την Οδηγία 2003/48 και το ν. 3312/2005, δεδομένα οικονομικών συναλλαγών και κάθε πληροφορία οικονομικής φύσης στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Για την αποστολή και συγκέντρωση των στοιχείων αυτών δεν μπορεί να γίνει επίκληση τραπεζικού ή άλλου απορρήτου ως προς το Υπουργείο Οικονομικών. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται ο τρόπος αποτύπωσης και συγκέντρωσης των πιο πάνω περιουσιακών στοιχείων. Επίσης με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζεται ο τρόπος και ο χρόνος υποβολής των οικονομικών στοιχείων για τη συγκρότηση και παρακολούθηση του περιουσιολογίου, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια ή διαδικασία.

Άρθρο 84

Ρύθμιση για υποβολή δηλώσεων

1. Υπόχρεοι φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων οι οποίοι δεν έχουν υποβάλει δήλωση ή έχουν υποβάλει ανακριβή ή ελλιπή δήλωση για την καταβολή ή μη φόρων, τελών ή εισφορών υπέρ του Δημοσίου μπορούν μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος να υποβάλλουν αρχικές ή συμπληρωματικές δηλώσεις για εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και το οικονομικό έτος 2009, χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου ή προστίμου.

2. Κατά την υποβολή των ανωτέρω δηλώσεων δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 2523/1997, προκειμένου για τις αιτήσεις που υποβάλλονται για την έκδοση των οικείων πιστοποιητικών κατά το χρόνο ισχύος των διατάξεων αυτού του άρθρου.

3. Επίσης μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος παρέχεται η δυνατότητα υποβολής δηλώσεων, με τους ευνοϊκούς όρους που αναφέρονται στις παρακάτω παραγράφους, των οποίων η προθεσμία υποβολής έχει λήξει μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, για τις κάτωθι φορολογίες:

α) Φόρου προστιθέμενης αξίας (ν. 2859/2000, ΦΕΚ 248 Α'), όσον αφορά:

- αρχικές ή τροποποιητικές, περιοδικές, έκτακτες ή εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. και δηλώσεις αποθεμάτων, ανεξαρτήτως εάν προκύπτει ή όχι ποσό φόρου για καταβολή,

- έκτακτες δηλώσεις για επιστροφή στο Δημόσιο ποσών Φ.Π.Α. που έχουν επιστραφεί αδικαιολόγητα σε αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41, για τις οποίες ο πρόσθετος φόρος υπολογίζεται από την επομένη της επιστροφής που διενεργήθηκε από τη Δ.Ο.Υ.,

- ανακεφαλαιωτικούς πίνακες ενδοκοινοτικών αποκτήσεων ή λήψεων υπηρεσιών και παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών,

- δηλώσεις Intrastat.

β) Αυτοτελούς φορολογίας εισοδημάτων των άρθρων 11, 12, 13 και 14 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

γ) Φόρου υπεραξίας από την αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων με βάση τις διατάξεις των άρθρων 20 έως και 27 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α').

δ) Φόρου κύκλου εργασιών, φόρου ασφαλιστρών του άρθρου 29 του ν. 3492/2006 (ΦΕΚ 210 Α'), τέλος συνδρομητών κινητής τηλεφωνίας και τέλος καρτοκινητής τηλεφωνίας του άρθρου 12 του ν. 2579/1998 (ΦΕΚ 31 Α').

ε) Τελών χαρτοσήμου, εκτός από τις συναλλαγματικές και γραμμάτια σε διαταγή.

στ) Φόρων που παρακρατούνται ή προκαταβάλλονται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από τις κάθε είδους αμοιβές, αποδοχές και αποζημιώσεις.

ζ) Εισφοράς υπέρ ΕΛ.Γ.Α. του άρθρου 31 του ν. 2040/1992 (ΦΕΚ 70 Α'), εισφοράς υπέρ δακοκτονίας του α.ν.112/1967 (ΦΕΚ 147 Α') και του ν. 1402/1983 (ΦΕΚ 167 Α').

η) Φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίων και ειδικού φόρου τραπεζικών εργασιών του ν. 1676/1986 (ΦΕΚ 204 Α').

θ) Οποιοδήποτε άλλου φόρου, τέλους, εισφοράς ή

κράτησης υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων που δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α΄ έως και θ΄, με εξαίρεση τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και μοτοσικλετών.

4. Για τις δηλώσεις της παραγράφου 3 υπολογίζεται πρόσθετος φόρος δέκα τοις εκατό (10%), για τις περιπτώσεις για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και τρία τοις εκατό (3%) για τις περιπτώσεις που η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε από 1ης Ιανουαρίου 2009 και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον ο φόρος καταβληθεί σε δόσεις. Στην περίπτωση που ο φόρος καταβληθεί εφάπαξ δεν υπολογίζεται πρόσθετος φόρος.

Στην περίπτωση που με τις ανωτέρω δηλώσεις δεν προκύπτει φόρος για καταβολή δεν επιβάλλεται πρόστιμο.

5. Η καταβολή του φόρου γίνεται ως κατωτέρω:

α) Ο φόρος εισοδήματος καταβάλλεται ολόκληρος, με την υποβολή της δήλωσης προκειμένου για τα νομικά πρόσωπα και μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση, προκειμένου για τα φυσικά πρόσωπα.

β) Ο φόρος που οφείλεται με βάση τις δηλώσεις της παραγράφου 3 καταβάλλεται είτε εφάπαξ με την υποβολή της δήλωσης είτε σε έξι (6) ίσες δηλαδή δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται ταυτόχρονα με την υποβολή κάθε δήλωσης και καθεμία από τις επόμενες μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα των αντίστοιχων επόμενων μηνών. Το ποσό της κάθε δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή:

α) Στις περιπτώσεις όπου μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος έχουν εκδοθεί και καταχωρηθεί στα οικεία βιβλία μεταγραφής οι σχετικές καταλογιστικές πράξεις.

β) Στις υποθέσεις της φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών, μεταβίβασης ακινήτων, μεγάλης ακίνητης περιουσίας, ενιαίου τέλους ακινήτων, δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9), φόρου αυτομάτου υπερτιμήματος και τέλους συναλλαγής.

γ) Στις φορολογικές δηλώσεις που υποβάλλονται με επιφύλαξη.

δ) Στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος με τις οποίες δηλώνεται ζημία.

ε) Στις υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία έκδοσης και κοινοποίησης καταλογιστικών πράξεων μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος, εφόσον για αυτές τα βιβλία και στοιχεία των επιτηδευματιών που προβλέπονται από τον Κ.Β.Σ. έχουν κριθεί ανεπαρκή ή ανακριβή από τις επιτροπές της παραγράφου 5 του άρθρου 30 του π.δ. 186/1992 ή εφόσον παρήλθε άπρακτη η προβλεπόμενη από τις ίδιες διατάξεις προθεσμία προσφυγής ενώπιον των Επιτροπών αυτών. Στις υποθέσεις της περίπτωσης αυτής εμπίπτουν και εκείνες που εκκρεμούν ενώπιον των ανωτέρω Επιτροπών.

7. Κατ' εξαίρεση, οι υπόχρεοι οι οποίοι κατά την ημερομηνία κατάθεσης του σχεδίου νόμου στη Βουλή έχουν ήδη επιλεγεί για προσωρινό ή τακτικό έλεγχο και στους οποίους επιδίδεται επί αποδείξει σχετική έγγραφη πρόσκληση της αρμόδιας ελεγκτικής αρχής, μπορούν να υποβάλουν τις δηλώσεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την επίδοση της ως άνω πρόσκλησης και όχι αργότερα από

το τέλος του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από την ημερομηνία κατάθεσης του σχεδίου νόμου στη Βουλή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 85

Εναρμόνιση προς την Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 (ΕΕ L 9/14.1.2009)

Στο ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α΄) επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις:

1. Το άρθρο 54 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

« Άρθρο 54

Αντικείμενο του φόρου

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης υπόκεινται τα προϊόντα του άρθρου 53, τα οποία παράγονται ή εξορύσσονται, ανάλογα με την περίπτωση, στο εσωτερικό της χώρας, προέρχονται από άλλα κράτη-μέλη ή εισάγονται στο εσωτερικό της χώρας.

2. Επί των εισαγόμενων και εξαγόμενων προϊόντων του άρθρου 53 εφαρμόζονται οι διατάξεις της τελωνειακής και συναφούς με τον παρόντα κώδικα νομοθεσίας.

3. Οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τις κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις για την είσοδο εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την είσοδο υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στην Κοινότητα από έδαφος που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

Οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τις κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις για την έξοδο εμπορευμάτων από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την έξοδο υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από την Κοινότητα προς έδαφος που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του τμήματος Β΄ του κεφαλαίου Α΄, καθώς και οι διατάξεις οι σχετικές με τη διακίνηση και τον έλεγχο του τμήματος Β΄ του κεφαλαίου Γ΄ του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα δεν εφαρμόζονται στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που καλύπτονται από τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής.

5. Θεωρούνται ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας, τα προϊόντα που προέρχονται από τα ακόλουθα εδάφη, τα οποία αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

α) Κανάριοι Νήσοι,

β) Γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα,

γ) Νήσοι Άσαλαντ,

δ) Αγγλονορμανδικές Νήσοι.

Οι περιπτώσεις α΄ και β΄ παύουν να ισχύουν από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση σχετικής δήλωσης της Ισπανίας ή της Γαλλίας αντίστοιχα, για τα προϊόντα που θα περιλαμβάνονται στη δήλωση αυτή.

6. Θεωρούνται επίσης ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας, τα προϊόντα που προέρχονται από